

Johann Bacmeister

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joannes Bacmeisterus ... Ad Exequias Quas ... Dn. Rolof Make/ Senator huius Urbis gravissimus, Filiae suae ... Margaretae Maken ... vult paratas; Omnes Academiae cives studiose & peramanter invitat : [P.P. Rostochii XV. Februarii Anno M.DCLVI:]

Rostochii: Kilius, 1656

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770363229>

Druck Freier Zugang

Bacmeister, J.,

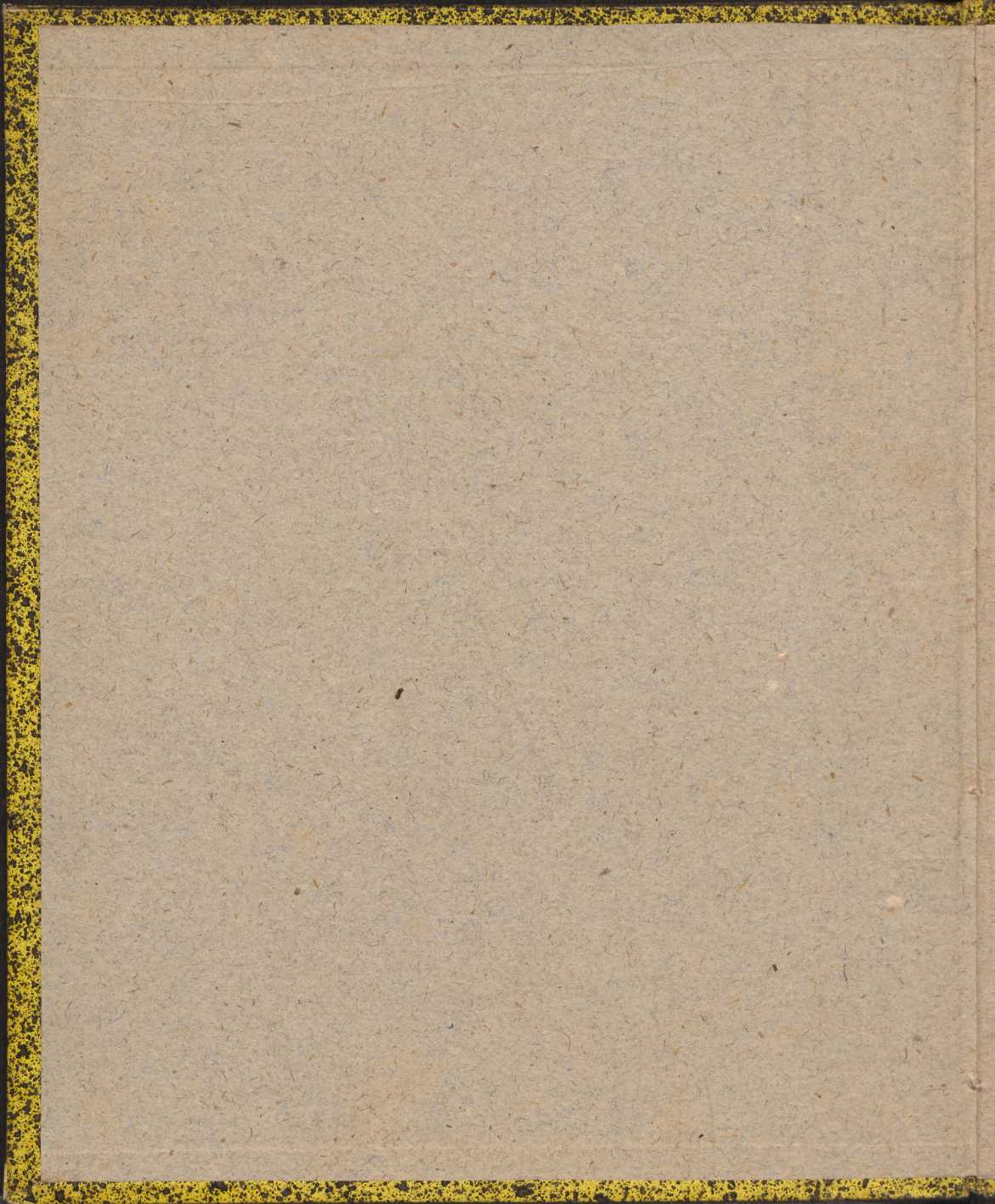
in

M.

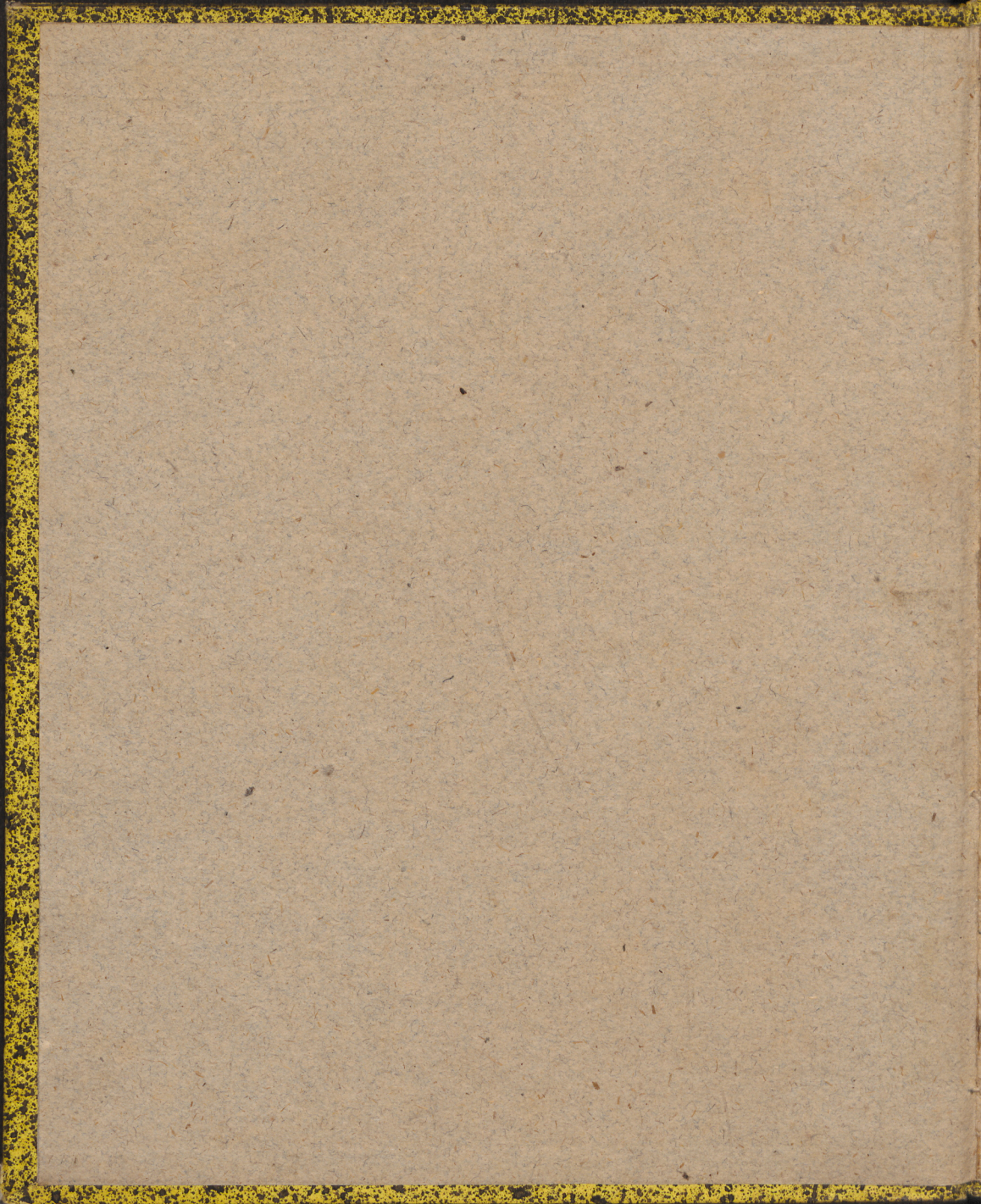
R. M a k e.

Rostock, 1656.

12.

PROGRAMMA

195

Quo
RECTOR

Universitatis Rostochiensis
JOANNES BACMEISTERUS,

Med. D. & Professor

Ad Exequias

Quas

"Spectatissimus & Prudentissimus

VIR

DN. ROBERTO HARE/

Senator hujus Urbis gravissimus,

FILIAE suae desideratis-
simae,

Virgini Lectissima

MARGARETÆ

MARELL/

Hodie horâ primâ pomeridianâ
vult paratas;

Omnes Academiae cives studiosè & peramanter
invitat.

ROSTOCHII,

Typis Heredum NICOLAI KILII, Acad. Typog.

Anno 1656,

Quanquam omni animantium generi à naturâ tributum est, ut se, vitam, corpusq; tueantur, declinentq; ac fugiant cum omnia ea, quæ noxia & contraria sibi esse videntur, tum mortem, tanquam malorum omnium summum & gravissimum, summopere horreant atq; pertimescant: Tamen hæc cura homines maxime tangit, ut immensa vivendi cupiditate ardeant. Nam cum rationis sint participes, futura prospiciunt, præsentia cernunt, & præteritorum reminiscuntur, & sic, consideratis Mundi hujus Vanitatibus, sæpissime illis frui malunt, quam per mortem cœlestibus inferi cœtibus. Bruta verò cum ad id solum, quod præsens est, se se accommodent, sponte naturæ benignitate sunt contenta, neq; de glòria, divitiis, honoribus, posteris, sepultura, opinione post mortem, aut aliis rebus in vita expetendis vel fugiendis, quemadmodum homines, sunt magnopere sollicita & anxia. At quia neq; homines hæc inanis & nimia sollicitudo vel juvat vel decet, his periculosissimis temporibus hæc q; mundi senecta, ubi omnia in deterius ruunt, Mortem non solum non fugiendam & metuendam, sed etiam optandam, atq; expetendam, & cum venerit, gratanter amplectendam tam pauperi atq; afflicto, quam diviti ac in summa felicitate constituto, sive Adolescens sive Senex sit, affirmare non dubito; neq; curandum, quocunq;

cunq; tempore aut modo quis ad vitæ exitum vocetur. Nam vita longa quid aliud habet, quam variantes & alternantes fortunæ vices, mutabilesq; rerum vicissitudines, ut interspem & metum subinde fluctuet, & postquam adempta est spes, suaq; opinione frustrata, lassum animum hominis curâq; confectum ac stupentem, ut verbis Comici utar, relinquat. Hinc quoq; Græcorum quidam, vitam hominum non vitam, sed calamitatem verè dixit, & per vulgatum illud celebre est effatum, *Optimum esse aut non nasci, aut, si natus sis, citò mori.* Mors autem nihil aliud est, quàm dissolutio animæ & corporis, non quæ interitum animæ affert eamq; in nihilum redigit, sed quæ reverà iter & via est ad cælum h. e. ut cum Socrate loquar, profectio *εἰς τὴν ἑσπερίαν καὶ σύμφυτον αἰδέει.* Recte itaq; Epictetus, *Quid, inquit, est mors? Perpetua securitas, timenda nulli, si sapiens degat, inimica vitæ: numen animantium: metus parentum: liberorum præda: testamenti gratia: post obitum sermo: suprema lachryma: post memoriam oblivio: fax rogi: onus sepulchri: titulus monumenti, omniumq; malorum finis.* Neq; ex hac vita discedimus tanquam ex proprio domicilio, sed tanquam ex hospitio. Commorandi natura diversorium nobis, non habitandi dedit, & omnino felicem prædicamus illum diem, quo in illud animorum domicilium cœtumq; proficiscemur, & tot laboribus periculisq; jactati ex hoc inquieto & turbulen

bulento sale in placidissimum portum; perpetuæ
quietis ac tranquillitatis appellemus. Nam justorum
anima in manu DEI sunt, & non tanget illos tormen-
tum mortis. Vixi sunt oculis insipientium mori: & esti-
mata est afflictio exitus illorum; & ab itinere justo abie-
runt in exterminium & quod à nobis est iter exterminii:
illi autem sunt in pace. Et si coram hominibus tormen-
ta passi sunt, spes illorum immortalitate plena est. In pau-
cis vexati in multis bene disponentur: quoniam DEVS
tentavit eos, & invenit eos dignos se. Tanquam au-
rum in fornace probavit illos, & quasi holocausti hosti-
am accepit illos, & in tempore erit respectus illorum.
Fulgebunt iusti, & tanquam scintilla in arundinetis discun-
rent. Judicabunt nationes, & dominabuntur populis
& regnabit Dominus illorum in perpetuum, quemad-
modum id lib. Sapient. c. 3. eleganter expressum legi-
mus. O vanas itaq; hominum mentes! O pectora
cæca! quos terret mors corporis, cum tamen nobis
omnibus, certus præfixus sit terminus, quem trans-
gredi non licet.

Stat(enim) sua cuiq; dies; breve & irreparabile
tempus

Omnibus est vitæ;

Omnesq; eodem cogimur: omnium versatur urna,
serius, ocius fors exitura. Quod probe observavit
Maximilianus I. Imperator; Nam iussit adhuc su-
per

perstes, ut, quando intervivos esse desisset, cadaver
suum omnibus hominibus etiam infimæ fortis con-
spiciendum proponeretur; ac causam percontanti,
ut ita, inquit, vel meo exemplo discant omnes, nulli
diademata, opes nullas, nec ulla imperia à morte
eripere possidentem. Hæc enim.

--- --- Sola ultricibus armis
Elatos frenans animos, communia toti
Genti sceptratenens, æternaq; fædera servans,
Et magnos parvosq; terit, nam fortibus æquat
Imbelles, populisq; Duces, seniumq; juventæ,
Cum itaq; maximum Vitæ bonum Mors sit, diuq; vi-
vere nil aliud quam diu torqueri, beatam & ter qua-
terq; beatam MARGARETAM nostram MAKIAM,
Virginem lectissimam, cui hodierno die justa solvi-
mus, meritò pronunciamus, quippe quæ in ipso ju-
ventutis flore etiam mundi hujus miseras satis su-
perq; experta est. Hæc ex Antiquissima & Patritia
in hac urbe MAKIORUM familia prognata est Anno
1630. 6. Decembris die, Patre Viro Spectatissimo
& Prudentissimo Dn. Keloff Macken Senatore hujus
Urbis gravissimo, Matre verò MARGARETA
Gribbenitzen Matronâ honestissimâ. Avum paternum
habuit JOHANNEM Macken/ Civem & Mercatorem
hujus Urbis primarium. Aviam vero paternam AN-
NAM Haversæ feminâ Virtutibus matronalibus com-
mendatissimam; Avus Maternus ipsi fuit HENRI-

CUS Gribbenis ætatis veteris hujus urbis Præfectus dum in vivis esset vigilantissimus. Avia autem Materna ANNA Müllers inculpati nominis fœmina. Proavum paternum laudavit RUDOLPHUM Mafen Vitum Patritii ordinis & mercatorem industrium. Proviam Paternam ELISABETAM Xudels Nobilissimi ac Amplissimi Viri Dn. D. JOHANNIS RUDELII, liberæ Imperialisq; Urbis Lubecensis & omnium Anseaticarum civitatum Syndici gravissimi optimeq; meriti, filiam dilectissimam. Proavus Maternus ei fuit ALBERTUS Gribbenis, Proavia vero MARGARETA Gerdes. Talibus Majoribus orta, & talibus prognata Parentibus. postquam in salutari lavacro renata esset, fierialiter non potuit, quin puella primum, mox etiam adolescentula in iis, quæ tum ad pietatem, tum ad morum honestatem, elegantiamq; tum deniq; & in iis quæ ad Oeconomiam spectant, paulatim non quidem à matre harum rerum magistrâ solertissimâ, hanc enim mors nimis citò nimisq; mature abstulerat, sed sorore maxima, natu adhuc superstite aliisq; agnatis & cognatis perquam accuratè institueretur; Institutioni, indole obsequente, tantum in re Oeconomica profecit, ut etiam hinc à Domino Parente jam iterum per aliquot annos viduo mastrissimo singulari amore ac paterna dilectione affecta. Ante aliquot Menses autem gravissima tussi cui febris quædâ continua symptomata

con-

conjuncta erat, laborate cœpit, quæ progressu tempo-
ris in Pchysin hecticamq; febrim commutata est, &
tanta violentia in ipsam impetum fecit, ut omnibus
exhibitis mediis prævaleret, ipsius quoq; florentis
naturæ vires cunctas prosterneret. Quapropter,
cum facile, quid futurum esset, prævideret totam se ad
placidum ex hac vitâ discessum componebat, & vocato
Viro Admodum Reverendo, Excellentissimo ac
Clarissimo Dno, D. Johanne Quistorpio, Professore,
ac Pastore Jacobeo vigilantissimo, Collega & Affine,
nostro honoratissimo, fidei confessionem edidit,
& peccata confessæ est ab ejusq; manu salutare pignus
& viaticum corpus & sanguinem CHRISTINA cta ar-
dentibus votis cū Apostolo exoptavit maturè libera-
ri corporis erga stulo & esse cum Christo. Cumq; præ-
terlapso die Lunæ prædictus Dn. Confessionarius il-
lam iterum inviseret, plurimaq; ex sacro Codice de-
prompta ipsi in memoriam revocaret; non solum
summa cum reverentia hæc omnia notavit, verum
etiam aliquoties sequentia dicta voce quidem langvi-
da sed summâ cum animi devotione repetiit. *Jesu du
Sohn David erbarme dich mein. Ach HERR JE-
SU Christe Gottes Sohn / du wirst mir nicht mehr
anfferlegen / denn Du siehest das Ich ertragen kan. Po-
terat enim hæc virgo rectè cum Jobo dicere. Sicut
Cervus desiderat umbram, & sicut mercenarius præstola-
tur finem operis sui, sic Ego habui menses vacuos, & no-
ctes*

*Et laboriosas enumeravi mihi. Si dormiero, dicam quando
consurgam. Et rursum expectabo vesperam Et replebor do-
loribus usq; ad tenebras.* Sic cum morte luctata usq;
ad secundam nocturnam, 12. Februarii sine ullâ adver-
sâ Mortis trepidatione placide & velut somnum ca-
ptura expiravit, cum vixisset annos 25. Menses duos &
novem dies. Quoniam verò exanime corpus hodie-
no die usitatis funerum cerimoniis sepulturæ man-
dandum sit, omnes & singulos jurisdictioni nostræ
subjectos ut ejus exequias frequenti officio celebrent,
suamq; hac ratione sympathiam & benevolentiam er-
ga Dominum Parentem totamq; antiquissimam &
honoratissimam **MAKIORUM** familiam testatam,
faciant, seriò hortamur. P. P. Rostochii
XV. Februarii **ANNO**
M. DC LVI:

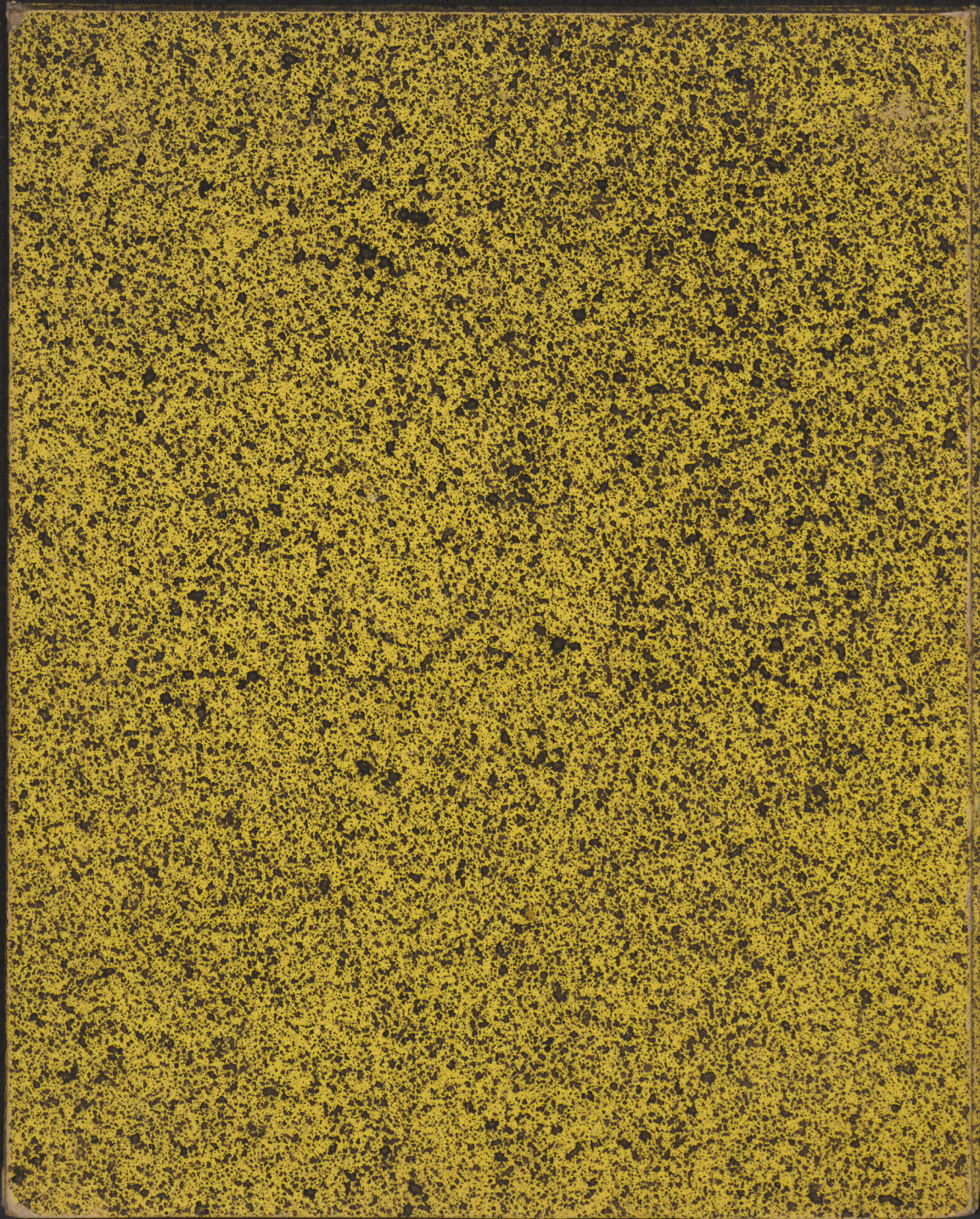

GK

conjuncta erat, laborate cœpit, quæ
 ris in Pthysin hecticamq; febrim
 tanta violentia in ipsam impetum
 exhibitis mediis prævaleret, ipsa
 naturæ vires cunctas prostrerere
 cum facile, quid futurum esset, præ
 placidum ex hac vitâ discessum co
 to Viro Admodum Reverendo
 Clarissimo Dno, D. Johanne Quil
 ac Pastore Jacobeo vigilantissime
 nostro honoratissimo, fidei co
 & peccata confessa est, ab ejusq; m
 & vitæ corpus & sanguinem
 dentibus, votis tû Apostolo ex op
 ri corporis erga stulo & esse cum C
 ter lapsa die Lunæ prædictus Da
 lam iterum inviseret, plurimaq;
 prompta ipsi in memoriam revoc
 summa cum reverentia hæc omni
 etiam aliquoties sequentia dicta v
 da sed summâ cum animi devotio
 Sohn David erbarme dich mein.
 O Christe Gottes Sohn / du
 anfferlegen / denn Du siehest das Zel
 terat enim hæc virgo rectè cum
 Cervus desiderat umbram, & sicut
 cur finem operis sui, sic Ego habui

tu tempo
 ata est, &
 omnibus
 florentis
 propter,
 tam se ad
 t, & voca
 illimo ac
 professore,
 & Affine
 nedidit,
 te pignus
 nacta, ar
 rē libera
 imq; præ
 narius il
 odice de
 n solum
 ; verum
 m langvi
 . Jesu du
 XX ZE
 nicht mehr
 an. Po
 e. Sicut
 s præstola
 nos, & no
 Etes

